FamíliaEscola
Acció Compartida
Núm. 126
EDUCACIÓ INFANTIL

PORTEM DIVERSITAT A L'ESCOLA I A CASA

L'escola és, avui més que mai, un espai de trobada entre diversitats. Diversitats culturals, lingüístiques, socials i també religioses. Aquesta realitat, lluny de ser un problema a gestionar, constitueix una oportunitat educativa de primer ordre. Però perquè aquesta oportunitat esdevingui real, cal preguntar-nos amb honestedat quin paper hi juguem els adults (docents i famílies) i quina educació estem oferint als infants que tenim al davant.

TEXTOS I PREGUNTES
DINÀMIQUES
RECURSOS
CRÉIXER EN LA FE

FECC Fundació Escola Cristiana de Catalunya
Amb el patrocini de Santillana a Sanoma company

TEXTOS I PREGUNTES

Un mosaic de pluralitats

A l'escola ningú no era igual a ningú, i això era el més divertit.

Hi havia nens que parlaven molt fort i d'altres que xiuxiuejaven com el vent. Uns, per esmorzar, portaven entrepans i altres fruites exòtiques de ves a saber d'on.

Les motxilles semblaven una desfilada: dinosaures, princeses, planetes i fins i tot dracs ballarins. Al pati, alguns corrien com coets i altres preferien construir castells de sorra. Ningú no es quedava fora, perquè sempre hi havia un lloc per sumar talents.

La mestra els deia que cada diferència era com un color nou a la paleta i que quan aquests pintaven junts, el paper mai no quedava avorrit, sempre semblava un carnaval.

Un dia, un nen va preguntar: «Per què no som tots iguals?».

La mestra va somriure i va respondre: «Perquè si ho fóssim, l'escola seria com una sopa sense sal plena de fideus iguals els uns dels altres». Tots van riure, imaginant-se l'escola com un gran plat de sopa ple de fideus idèntics.

Aleshores van decidir inventar-se un joc: cadascú seria un fideu d'aquella sopa imaginària, però no serien tots iguals. Cadascú explicaria alguna cosa especial de la seva família que els faria diferents els uns dels altres.

Van sortir històries d'avis que ballaven salsa, d'oncles que tocaven tambors africans i de cosines que feien origami.

Al final, van aprendre que tots junts formaven un trencaclosques gegant. Cada peça diferent feia falta per veure la imatge completa.

L'escola no era pas uniforme, era un mosaic viu. I en aquell mosaic, cadascun dels nens i les nenes brillaven amb llum pròpia.

Així van entendre que la diversitat no era un problema sinó un «superpoder» compartit. Des de llavors, l'escola mai no va deixar de créixer.

QÜESTIONS PER AL DIÀLEG

1. Com penseu que la pluralitat d'idees i maneres de pensar enriqueix l'experiència educativa dels nens i nenes?
2. Com valoreu que l'escola fomenti el diàleg i la convivència entre nens/es amb diferents realitats familiars i socials?
3. Quines experiències positives heu observat en el vostre fill/a relacionades amb la convivència amb companys/es de diferents contextos?
4. Quins valors considereu que el vostre fill/a ha après gràcies a la interacció amb la pluralitat present a l'escola?

EL PPT DE LES IDEES BÀSIQUES !

DINÀMICA DE LA REUNIÓ

1_Salutació i benvinguda.
Donem la benvinguda als assistents, tot iniciant una nova sessió, i un nou any, parlant de la pluralitat i la diversitat, especialment en l'àmbit educatiu, enteses com una oportunitat i no com un «problema», doncs possibiliten poder viure i treballar un gran ventall de valors. Esperem que la proposta doni peu a una trobada ben interessant.

2_Lectura de l'article.
Llegirem l'article «Un mosaic de pluralitats»

3_Preguntes.

1. Com penseu que la pluralitat d'idees i maneres de pensar enriqueix l'experiència educativa dels nens i nenes?
2. Com valoreu que l'escola fomenti el diàleg i la convivència entre nens/es amb diferents realitats familiars i socials?
3. Quines experiències positives heu observat en el vostre fill/a relacionades amb la convivència amb companys/es de diferents contextos?
4. Quins valors considereu que el vostre fill/a ha après gràcies a la interacció amb la pluralitat present a l'escola?

4_ Un cop acabada aquesta primera part de lectura i debat us proposem una possible dinàmica.

Aquesta dinàmica pretén fomentar la reflexió i el compromís dels pares en la construcció d'una aula més diversa y plural, utilitzant la metàfora d'una recepta per identificar les actituds i els valors necessaris per a una millor educació dels nostres fills i filles.

«La recepta de la diversitat i la pluralitat»

Materials:

- Cartolines de colors o paper gran.
- Retoladors, llapis de colors, adhesius.
- Tisores i cola.
- Cinta adhesiva per exposar els treballs a la paret.

Desenvolupament de la Dinàmica:

- Es divideixen els participants en petits grups i se'ls proporcionen cartolines de colors, retoladors, etc.
- Cada grup s'inventa una recepta per a una aula més plural i diversa.
- S'anima a fer servir dibuixos, colors i creativitat.
- En la recepta s'ha d'incloure:
  - Nom de la recepta.
  - Ingredients (valors, actituds, accions).
  - Mode de preparació (com aplicar aquests valors a la vida escolar i familiar).
- Cada grup presenta la recepta a la resta de participants.
- S'exposaran les cartolines a la paret.

i

5_Text de l'expert: Thich Naht Hanh

"Si ets un poeta, veuràs clarament que hi ha un núvol flotant en aquest full de paper. Sense núvol, no hi ha pluja; sense pluja, els arbres no poden créixer, i sense arbres no podem fer paper. El núvol és essencial perquè existeixi el paper. Si aquí no hi ha núvol, tampoc hi pot haver paper. El núvol és essencial perquè existeixi el paper... Si mirem encara més profundament en aquest full de paper, hi podem veure la llum del sol. Sense la llum del sol, el bosc no pot créixer... I si continuem mirant, hi podem veure el llenyataire que va tallar l'arbre i el va portar a la fàbrica per transformar-lo en paper. I hi veiem blat. Sabem que el llenyataire no pot existir sense el seu pa de cada dia... Mirant encara més profundament, ens hi podem veure nosaltres mateixos, en aquest full de paper. Això no resulta difícil, perquè quan mirem el full de paper, és part de la nostra percepció. La teva ment és aquí i la meva també. Així que podem dir que tot és aquí amb aquest full de paper. No podem assenyalar ni una sola cosa que no hi sigui -el temps, l'espai, la terra, la pluja, els minerals del sòl, la llum del sol, el núvol, el riu, la calor. Tot coexisteix amb aquest full de paper... El cas és que aquest full de paper està fet exclusivament amb elements que són 'no-paper'. I si tornem aquests elements 'no-paper' a les seves fonts, aleshores no hi pot haver paper de cap manera. Sense elements 'no-paper', com la ment, el llenyataire, la llum del sol i la resta, no hi hauria paper. Tan prim com és aquest full, i conté tot l'univers".

6_ Conclusions

Es destacaran els ingredients comuns que han sortit en les receptes elaborades anteriorment (ex. respecte, empatia, paciència). Convidarem les famílies a escollir un «ingredient» per practicar-lo a casa en relació a l'escola.

7_ Comiat i recordatoris

Tancarem la sessió agraint la participació i reforçant la idea que la diversitat i la pluralitat a l'escola són una oportunitat per reforçar els valors de tots.

Ens acomiadem tot agraint la confiança que les famílies estan mostrant un any més al programa FEAC. Com sempre, aprofitem per recordar la data de la propera sessió, així com la possibilitat de recuperar els **webinars FEAC al canal YouTube de la FECC** i els pòdcast del programa "**Escola de Família**" de Ràdio Estel.

Accediu a escoltar el pòdcast "Escola de Família" a Spotify dedicat al tema d'aquest butlletí

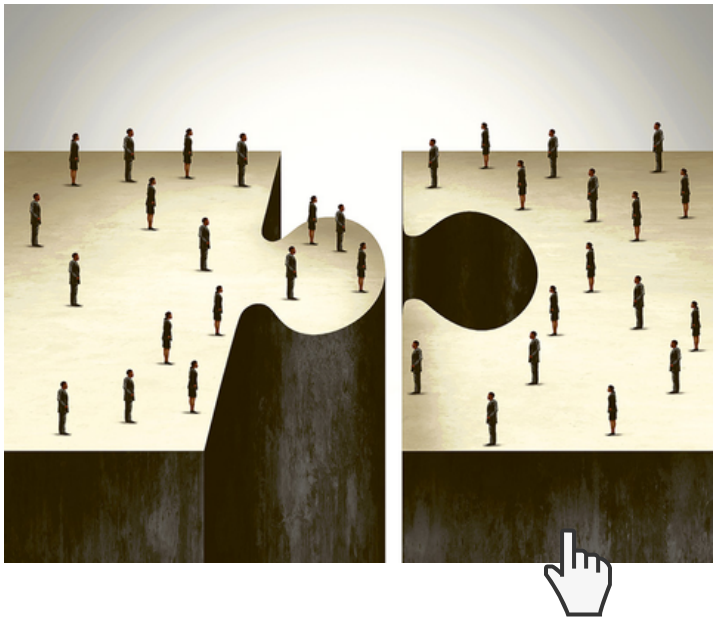
RECURSOS

Cites

- *«El que és diferent de mi no m'empobreix, m'enriqueix».* **Antoine de Saint-Exupéry**
- *«No són les nostres diferències les que ens divideixen. És la nostra incapacitat per reconèixer, acceptar i celebrar aquestes diferències».* **Audre Lorde**
- *«Si no podem posar fi a les nostres diferències, contribuïm per fer que el món sigui un lloc apte per a elles».* **John F. Kennedy**

La imatge:

Què et suggereix la imatge?

Vídeos:

Día y noche

Webs interessants

- Guia per a docents: Convivint en escoles multiculturals.
- Aprendre en la diversitat. Un projecte europeu.
- La diversidad como riqueza y desafío en el aula. *La Vanguardia*, 20/01/2025

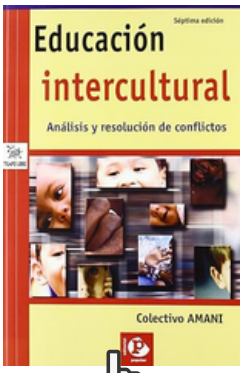

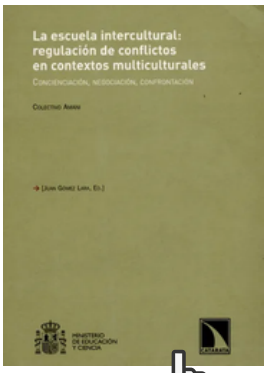

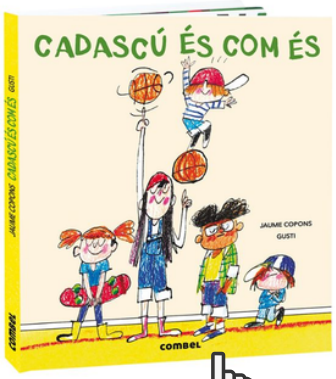

Llibres

- **Colectivo Amani:** Educación intercultural: Análisis y resolución de conflictos. Ed. Popular **aquí**
- **Colectivo Amani y Gómez Lara, Juan:** La escuela intercultural: regulación de conflictos en contextos multiculturales. Ed. Los libros de la Catarata **aquí**
- **Copons, Jaume:** Cadascú és com és. Ed. Combel **aquí**

CRÉIXER EN LA FE

"Totes les nacions" és expressió que surt a la Bíblia nombroses vegades. Des de Deuteronomi "*El Senyor et dispersarà entre totes les nacions, d'un cap a l'altre de la terra, i allà donaràs culte a altres déus, estàtues de fusta i de pedra, que ni tu ni els teus pares no coneixíeu.*" (Dt 18,64) fins a les cartes als Romans i el mateix Apocalipsi: "*I encara: Lloeu el Senyor, tots els pobles, glorifiqueu-lo, totes les nacions.*" (Rm 15,11).

Si mirem la nostra escola en clau de "totes les nacions" podem veure que en cadascun dels infants i joves, dels que hi treballen ja sigui en docència com en serveis de neteja o administració, famílies i tutors de referència... tot tenim aquest to de "nacions diferents", però al capdavall amb un punt de connexió "totes". El tint de cadascú fa que el color personal brilli més, sigui per contrast o per consistència. Ben mirat, potser hi trobem aquella pregària tan profunda del mateix Jesús al Pare:

"Jo prego per ells; no prego pel món, sinó els qui tu m'has donat, perquè són teus. Tot allò que és meu és teu, i allò que és teu és meu. (...) Pare sant, guarda'ls en el teu nom, el nom que m'has donat, perquè siguin u com ho som nosaltres. (...) No prego només per ells, sinó també pels qui creuran en mi gràcies a la seva paraula. Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. (...) Jo els he fet conèixer el teu nom, i els el faré conèixer més encara, perquè l'amor amb què m'has estimat estigui en ells, i jo també hi estigui."

(Jn 17, 9-10; 11b; 20-21a; 26)

Amb aquesta disposició, dediquem l'estona de pregària compartida. Ens hi disposem amb poca llum, asseguts en rotllana. Us proposem fer ús de petites espelmes, una davant cadascú, de colors i formes diferents, si és possible. Ens focalitzem en el ble encès de cadascuna. Cap és igual, totes diferents. Amb tot, si n'apaguem una, la llum de la sala minva. Amb l'espelma entre les mans, cadascú pot expressar una pregària en veu alta. Qui la pronuncia, en acabat apaga l'espelma. Així, la claror va minvant fins la darrera pregària del grup. Al final, tots encenem de nou les espelmes i llegim en veu alta tots alhora la pregària de Jesús al Pare: tots a la una, sentint-nos tots u, amb aquesta claror única que ens uneix pel ble de totes les espelmes amb les seves espurnes de lluïssor. Acabem amb un Parenostre agafats de les mans.

